

- 2) orzeczenie obowiązku zapłaty przez Parlament Europejski na rzecz skarżącej kwoty 30 000 euro tytułem zadośćuczynienia za poniesioną szkodę moralną, powiększoną o wartość odsetek ustawowych obowiązujących w Wielkim Księstwie Luksemburga, należnych się od dnia wydania wyroku w sprawie do dnia całkowitej rekompensaty, z zastrzeżeniem szkody majątkowej.
- 3) obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania w całości.

#### Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wniosła skargę na decyzję komisji konkursowej konkursu EUR/A/151/98. Wyrokiem Sądu wydanym w dniu 5 marca 2003 r. w sprawie T-24/01 decyzja ta została uchylona. W następstwie rzeczono uchylenia Parlament otworzył ponowny konkurs a komisja konkursowa podjęła na nowo prace. Decyzją zaskarżoną w ramach niniejszego postępowania komisja konkursowa zdecydowała o nieumieszczeniu nazwiska skarżącej na liście laureatów konkursu.

Na poparcie swej skargi, skarżąca powołuje naruszenie art. 233 WE, utrzymywanie nierównego traktowania i naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

#### Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2005 r. przez SP Entertainment Development GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-44/05)

(2005/C 115/44)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 4 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji wpłynęła skarga SP Entertainment Development GmbH, Norderfriedrichskoog (Niemcy), reprezentowanej przez adwokata C. Demleitnera przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji D/57536 z dnia 20 października 2004 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

#### Zarzuty i główne argumenty:

W zaskarżonej decyzji Komisja wezwała Niemcy do zażądania zwrotu pożyczki udzielonej spółce będącej poprzednikiem prawnym skarżącej przez spółkę holdingową miasta Brema. Skarżąca twierdzi, że decyzja ta została oparta na przyjętym przez Komisję nieuzasadnionym założeniu, że przedmiotowa pożyczka nie została jeszcze spłacona. W opinii skarżącej, pożyczka została już spłacona poprzez zbycie udziału w spółce, której pożyczka została przyznana, spółce, która pożyczki udzieliła. Ponieważ wartość zbywanych udziałów jest co najmniej równa kwocie pożyczki, ta spłata poprzez „świadczenie zamiast wykonania” nie stanowi sprzecznej z prawem wspólnotowym pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE. Ponadto odsetki zostały zapłacone do dnia 31 grudnia 2003 r., natomiast od dnia 31 grudnia 2003 r. skarżąca nie była zobowiązana do płacenia odsetek, ponieważ zbycie udziału zostało opóźnione z przyczyn, za które nie ponosi odpowiedzialności.

#### Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2005 r. przez Deutsche Telekom AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-72/05)

(2005/C 115/45)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 17 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Deutsche Telekom AG z siedzibą w Bonn (Niemcy), reprezentowanej przez J.-C. Gaedertza i D.R. Marschollek, adwokatów, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 grudnia 2004 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

## Zarzuty i główne argumenty:

Zgłoszony wspólnie znak towarowy: słowny znak towarowy „Telekom Global Net” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 i 42 (urządzenia elektryczne, druki, reklama, działalność finansowa, majątek nieruchomy, telekomunikacja, transport, składowanie towarów, nauczanie, projektowanie programów przetwarzania danych ...) — zgłoszenie nr 2 168 169

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia dla niemal wszystkich towarów i usług z klas 9, 38 i 42

Decyzja Izby Odwoławczej: odrzucenie odwołania skarżącej

Podniesione zarzuty: — w odniesieniu do towarów i usług z klas 9, 38 i 42 zgłoszony znak towarowy nie wykazuje charakteru opisowego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94  
— zgłoszony znak towarowy ma wystarczająco odróżniający charakter w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94

**Skarga wniesiona w dniu 24 lutego 2005 r. przez Omega S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)**

(Sprawa T-90/05)

(2005/C 115/46)

(Język, w którym została sporządzona skarga: angielski)

w Bienne (Szwajcaria), reprezentowanej przez P. González-Buena Catalána de Ocona, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Omega Engineering Inc. z siedzibą w Stamford, Connecticut (USA).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 10 grudnia 2004 r. w sprawie R 330/2002-2;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

## Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnie znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnie znak towarowy: Graficzny znak towarowy OMEGA dla towarów i usług należących do klas 3, 9, 14, 16, 25, 28, 35, 37, 38, 41 i 42 — zgłoszenie nr 225 771

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Omega Engineering Inc.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe słowne i graficzne znaki towarowe OMEGA, MICROMEGA, OMEGA.COM, OMEGASOFT, OMEGANET dla towarów należących do klas 1, 2, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 16, 17, 18, 35, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odmowa rejestracji dla towarów i usług należących do klas 9 i 42

Decyzja Izby Odwoławczej: Nieuwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 <sup>(1)</sup>

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 11, str. 1.